

Šesť návštev Matky z neba

PIATE ZJAVENIE – 13. september 1917

Keď sa priblížila hodina zjavenia, musela som sa s Hyacintou a Františkom pretlačiť veľkým zástupom ľudí, ktorí nás len ťažko nechávali prejsť. Cesty boli plné ľudí. Všetci nás chceli vidieť a chceli s nami hovoriť. Boli bezohľadní. Veľa ľudí i vznešené dámy a páni sa tlačili v zástupe okolo nás, padali pred nami na kolena a prosili nás, aby sme predložili Panne Márii ich záležitosti. Iní, ktorým sa nepodarilo dostať sa až k nám, volali zďaleka: „Pre lásku Božiu, proste Pannu Máriu, aby uzdravila môjho chorého syna!“ Zase iný volal: „Nech uzdraví moje slepé dieťa!“ A opäť iný. „Moje dieťa je hluché!“ „Nech sa mi vráti domov manžel, syn z vojny!“ „Nech obráti jedného hriešnika!“ „Nech ma uzdraví z tuberkulózy!“ atď., atď.

Bolo tam vidieť všetky druhy ľudského utrpenia, niektorí volali zo stromov a múra, kam vyliezli, aby nás videli. Jedným sme to sľúbili, iným sme podávali ruky, aby sme im pomohli vstať zo zaprášenej cesty, a tak sme sa pomaly dostávali dopredu za pomoci niekoľkých mužov, ktorí nám razili v zástupe cestu. Konečne sme sa dostali do Cova da Iria k dubu a začali sme sa modliť s ľuďmi ruženec. Krátko nato sme zbadali odraz svetla a Pannu Máriu v korune duba.

„Modlite sa ďalej ruženec, aby ste vyprosili koniec vojny. Boh je s vašimi obetami spokojný, ale nechce, aby ste spali s povrazom obviazaným okolo tela. Noste ho iba vo dne.“ „Ľudia chceli, aby som vás poprosila o mnoho vecí: o uzdravenie niektorých chorých a jedného hluchonemého.“ „Áno, niekoho uzdravím, niekoho nie. V októbri urobím zázrak, aby všetci uverili.“ Začala sa vznášať a zmizla ako obvykle.

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Martina Radatice

12.11. 2017, ročník XIII., č.46, bozirytier1@gmail.com

32. Nedel'a v cezročnom období

Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj

„Tie čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu“ /Mt 25, 10/.

Dnešné podobenstvo o desiatich pannách nás vyzýva k bdelosti a ostražitosti. Máme byť pripravení, keď znova príde Ježiš. Pán nám chce týmto podobenstvom jasne povedať, že príde čas, keď bude každý človek buď prijatý do neba, alebo ponechaný pred zatvorenými dverami. A chce nás varovať, aby sa nikomu z nás nestalo to druhé.

Ale čo to zháňanie oleja? Akoby olej určoval to, či sme pripravení stretnúť Ježiša. Tým olejom môžeme nazvať našu vieru, Ducha Svätého alebo Božiu milosť. Nech je to už čokoľvek, vidíme, že to nie je niečo, čo by sa dalo požičať od priateľa. My sami si musíme zaobstarať vlastné zásoby. Hoci toto podobenstvo môže znieť hrozivo, naplňa nás tiež nádejou. Hovorí totiž o tom, že Ježiš, Ženích, prijme každého, pokiaľ dáva pozor, bdie a má zásoby oleja spásy.

Zostať bdelý a ostražitý. Mať lampy zažaté. Uchovať si dostatočnú zásobu oleja. Všetky tieto veci predstavujú to isté: Ježiš chce, aby sme všetci mali živú vieru. Ako sa to dá? Nechajme sa

poučiť svätým Pavlom, ktorý sľúbil: „Ak svojimi ústami vyznávaš: Ježiš je Pán!“ a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený“ /Rim 10,9/. Najlepšiu príležitosť prekontrolovať svoju vieru máme pri modlitbe Vyznania viery počas každej nedeľnej svätej omše. No môžeme to urobiť aj kedykoľvek počas osobnej modlitby. Môžeme si byť istí, že vždy, keď vyznávame svoju vieru, vyludzujeme Bohu na tvári úsmev. Aj keď je naša viera nedokonalá alebo neúplná, Pán sa aj tak usmieva a my môžeme začuť slová anjelov: „Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“ /Mt 25,6/. Ohlasujme teda dnes svoju vieru. Naplňme svoje nádoby ohlasovaním našej viery v Ježiša, nášho Spasiteľa.

„Pane Ježišu, verím v teba.“

